

[Ebba Strange.]

at det er det, vi skal gøre, det vil jeg ikke principielt vende mig imod. Så skal vi bare vide, at det er det, vi gør, og så i stedet for forlange, at arbejdsgiverne indbetaler til dagpengefond, så vi fjerner det direkte økonomiske mellemværende mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren. Det er jo det, der skaber konflikterne. Det er mit ene problem i forbindelse med denne lov.

Det andet er, at vi også har nogle problemer i forbindelse med regulering af satserne, især når det drejer sig om langvarigt syge, og det vil jeg også gerne vende tilbage til, når vi skal drøfte sagen i udvalget.

Så er der spørgsmålet om klageadgang, og netop det, at ankesagerne typisk har været sager, hvor det kun har været et spørgsmål om at fortælle arbejdsgiveren, at han skulle betale disse dagpenge, tyder jo på, at jeg har ret i, at det er dér, problemet ligger. Da vi havde lovforslagene om ændret klageadgang til behandling, vendte jeg mig imod, at man lod ankesager standse i amtsankenævnet på alle de skønmæssige områder. Hvis det, socialministeren oplyser her, kan dokumenteres, at det egentlig er enkle sager, der er tale om i denne forbindelse, er det muligt, at dette er et af de steder, hvor man kan lade amtsankenævnene være sidste instans. Det skal vi se på.

Så er der hele spørgsmålet om den anden del af lovforslaget, som handler om barselhvile, og her kan jeg kun hilse med tilfredshed, at det efter dette lovforslag bliver muligt for en kvinde, hvis barn ligger på sygehus, at dele sin barselperiode. Jeg rejste problemet her i salen for et års tid siden som et spørgsmål til den daværende socialminister, og så er det selvfølgelig rart at se, at det nu ligesom får en praktisk udformning, at det er en ting, der kan lade sig gøre. Jeg tror, det vil vække glæde mange steder.

Jeg er selvfølgelig også tilfreds med, at det nu bliver muligt for adoptivforældre at få ret til barselhvile. Blot undrer jeg mig over, at man i forslaget kun opererer med en periode på 6 uger. Jeg ved godt, at tanken i dagpengeloven er, at de 8 barseluger skal ligge før fødslen og de 6 efter, men vi ved jo også, at hvis en kvinde går og har det godt op til en fødsel, gemmer hun ofte nogle af ugerne, så hun har mere tid efter fødslen, og jeg kunne godt tænke mig, at adoptivforæl-

dre fik ret til en længere periode end de 6 uger, men det er dog en begyndelse. Og det er også en begyndelse, at man her åbner for den mulighed, som jeg flere gange fra denne talerstol har efterlyst, nemlig mulighed for barselorlov til fædre. Den åbnes nu i forbindelse med adoptioner, og det kan jeg kun hilse med tilfredshed. Den kunne sådan set godt have været åbnet også i forbindelse med børnene på hospitalerne, men det kan vi jo diskutere videre i udvalget.

Jeg vil slutte med at sige, at der er ting, vi gerne vil have oplyst, men stort set vil vi arbejde velvilligt med forslaget i udvalget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Lovforslagets første del rummer en del bestemmelser til tydeliggørelse af dagpenge-loven, der har været gældende i 2 år, og behandler endvidere regler, der har tilknytning til bistandsloven. Disse ændringer vil vi fortsætte med at drøfte i udvalget.

Om lovforslaget i øvrigt kan jeg sige, at vi finder det rimeligt, at man uden at miste dagpenge må udsætte en del af barselhvilen, såfremt barnet indlægges på hospital. Det vil i reglen dreje sig om for tidligt fødte børn, og reglen om barselhvile, der jo ikke blot er begrundet i hensynet til moderens fysik, men også til hendes følelsesmæssige forhold til barnet, kan således siges at være logisk fulgt op i det foreliggende lovforslag.

Det samme kan siges om den udvidede adgang til dagpenge i forbindelse med adoption, hvor de adoptionsundersøgende myndigheder har bestemt, at adoptanten skal være fraværende fra arbejdet ved modtagelsen af barnet. Også dette forslag kan vi tilslutte os.

Jeg vil ikke undlade at bemærke med glæde, at jeg har noteret mig forslaget erkendelse af, at faderen er lige så velegnet til at lægge ble på som moderen. Videreføres denne tankegang, må konklusionen over for den megen jamren om, at indskrænkninger på daginstitutionernes område i særlig grad skulle berøre kvinden, som skulle holdes uden for arbejdsmarkedet, betyde, at dette ikke er tilfældet, men at det lige så godt kunne gå ud over mændene, hvad vi i øvrigt slet ikke finder at det vil.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Mit partis ordfører er desværre også for-